

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721202815
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8721202815.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcov: 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., 2/ V.S.O.P, s.r.o. so sídlom Dostojevského rad 13, 811 09 Bratislava, IČO: 35 711 850, obaja žalobcovia právne zastúpení: JUDr. KAROL PLANK Advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Štúrova 13, 814 74 Bratislava, IČO: 51 289 610, proti žalovanému: A. F. F., so sídlom G. XXX/X, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Tatiana Pribylincová, advokátka so sídlom Okružná 789/16, 058 01 Poprad, IČO: 30 323 312, o náhradu škody, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C/48/2021-248 zo dňa 26.4.2024 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Vec právne odôvodnil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ust. § 16 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, ust. § 2 písm. g), § 3 ods. 1 a prílohy č. 3 k vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej len „Vyhláška“).

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v predmetnom konaní žalobcovia v rade 1/ a 2/ uplatnili nárok na náhradu škody v súvislosti so znaleckým posudkom č.XXX/XXXX, ktorý vypracoval žalovaný na základe objednávky H. I. dňa 12.08.2019, v ktorom uviedol všeobecnú hodnotu pozemku parcela registra J. parc. č. XXX/XX v k.ú. K. L. vo výške 29.909,04 eura vychádzajúc z ceny 28.11 eura/1m².

Po vykonanom dokazovaní prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany súd zistil, že neboli splnené predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody.

Žalobcovia 1/ a 2/ upriamovali pozornosť na porušenie právnej povinnosti žalovaného, keď tvrdili, že znalecký posudok žalovaného je v rozpore s § 2 písm. g) Vyhlášky, že všeobecná hodnota pozemku nezodpovedá realite, a bola v čase vypracovania znaleckého posudku objektívne vyššia.

Podľa názoru súdu podstatné pre priznanie nároku na náhradu škody je, či pri vypracovaní znaleckého posudku žalovaný porušil alebo neporušil právnu povinnosť.

Bolo preukázané, že žalovaný pri vypracovaní znaleckého posudku rešpektoval metodiku vyplývajúcu zo znenia Vyhlášky a kritéria uvedené v prílohe Vyhlášky.

Je potrebné zohľadniť výpoveď svedka A. C. C., ktorý sám ako znalec vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX na ohodnotenie toho istého pozemku a uviedol, že ak znalec použije východiskovú hodnotu z inej obce, ktorá má vplyv na inú obec, už by sa nemali používať tzv. koeficienty zvyšujúcich faktorov. Sám uviedol, že ak by pri vypracovaní znaleckého posudku nepoužil zvyšujúci faktor 2,5, dodržal by metodiku vyplývajúcu z prílohy Vyhlášky, ale nesplnil by definíciu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti.

Súdu je zrejmé, že vykladať právne normy je potrebné podľa zmyslu a účelu zákona. Avšak podľa názoru súdu, ak si v prípade tejto právnej normy znalec zvolí inú cestu výkladu právnej normy, nemožno konštatovať, že aplikujúci daný výklad právnej normy, porušil právnu normu.

Žalobcovia 1/ a 2/ upriamili pozornosť i na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 25 Cdo 883/2006, Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 25 Cdo 1417/2006, Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 25 Cdo 2706/2012, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS 312/2005. Tieto rozhodnutia podľa názoru súdu nemožno aplikovať v predmetnej veci. V konaní nebola preukázaná existencia prvého predpokladu vzniku povinnosti na náhradu škody - protiprávny úkon žalovaného, nemožno preto konštatovať príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom, ktorý nebol preukázaný a škodou. Súd sa nezaoberal ani otázkou zavinenia. Nesplnenie čo i len jedného predpokladu nároku na náhradu škody má za následok, že nemožno nárok na náhradu škody priznať.

Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), a h) CSP. V odvolaní namietali nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý počas prebiehajúceho pokusu o zmier vyslovil svoj právny názor o nedôvodnosti žaloby, v dôsledku čoho žalovaný odstúpil od svojho návrhu, že žalobcom zaplatí sumu 20.000,- eur. Opakovane poukazovali na to, že porušenie právnej povinnosti žalovaného spočíva v tom, že pri vypracovaní znaleckého posudku nestanovil všeobecnú hodnotu pozemku v súlade s ust. § 2 písm. g) Vyhlášky. K otázke všeobecnej hodnoty pozemku v rozhodnom čase žalobcovia predložili viaceré listinné dôkazy, z ktorých vyplýva podstatne vyššia hodnota pozemkov. Žalobcovia mali za to, že žalovaný mal pri ohodnocovaní nehnuteľnosti použiť koeficienty povyšujúcich faktorov. Žalobcovia ďalej upriamili pozornosť na teóriu výkladu právnych noriem, keď nesúhlasia s výkladom právnej normy obsiahnutej v Prílohe č. 3 Vyhlášky (Povyšujúce faktory možno použiť, ak už neboli zohľadnené vo východiskovej hodnote alebo v predchádzajúcich koeficientoch), ktorú si osvojil súd prvej inštancie, a to tak, že ak bol povyšujúci faktor zohľadnený vo východiskovej hodnote, už ho nemožno použiť. V prípade, ak pri určovaní všeobecnej hodnoty majetku žalovaný nedospel k hodnote podľa ust. § 2 písm. g) Vyhlášky, tak znalecký posudok bol vypracovaný v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalobcovia majú za to, že v predmetnom konaní preukázali splnenie všetkých podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody. V tejto súvislosti poukázali na viaceré rozhodnutia českého ústavného a najvyššieho súdu. Namietali, že prvoinštančný súd odkazuje len na výklad právnej normy podanej svedkom ako aj nedostatočnú odôvodnenosť rozsudku. Na základe uvedeného žalobcovia navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na tom, že znalecký posudok vypracoval v súlade s právnymi predpismi a splnil si povinnosti znalca vyplývajúce z ust. § 16 ods. 2 zákona o znalcoch. Poukázal na výpoveď svedka, znalca A. C., podľa ktorého žalovaný neporušil žiadny právny predpis. K výkladu právnych noriem uviedol, že ak si znalec zvolí inú cestu výkladu právnej normy, nemožno konštatovať, že aplikujúci daný výklad právnej normy porušil právnú povinnosť. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

4. Žalobcovia v reakcii na vyjadrenie žalovaného a k výpovedi svedka A. C. uviedli, že výklad právnej normy prináleží jedine súdu, a nie znalcom. Opätovne zdôraznili, že žalovaný porušil svoju povinnosť práve tým, že ním určená všeobecná hodnota nehnuteľnosti nezodpovedá všeobecnej hodnote upravenej v ust. § 2 písm. g) vyhlášky.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov zotrval na svojich predchádzajúcich ústnych aj písomných prednesoch a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcov podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, pri viazanosti dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

7. V prejednávanej veci prvoinštančný súd už o uplatnenom nároku žalobcu rozhodol, a to rozsudkom č.k. 17C/48/2021-80 zo dňa 17.06.2022. Tento rozsudok bol odvolacím súdom Krajským súdom v Prešove pod sp.zn. 17Co/10/2023-135 zo dňa 14.03.2023 zrušený a vec bola vrátená na opätovné rozhodnutie prvoinštančnému súdu. Odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre kontumačné rozhodnutie o veci.

8. Za porušenie § 390 CSP Ústavný súd nepovažuje zrušenie v poradí druhého rozsudku súdu prvej inštanície v procesnej situácii, keď ako prvý bol zrušený kontumačný rozsudok pre nesplnenie podmienok pre jeho vydanie. Z uvedeného potom možno vyvodíť, že zásada jedenkrát a dosť sa aplikuje pri opakovanom meritórnom odvolacom prieskume.

9. Žalobcovia v odvolaní namietali odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, prípadne podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Žalobcovia tvrdili, že vec bolo možné riešiť mimosúdne, dokonca zo strany žalovaného bol podaný návrh na uzatvorenie súdneho zmiernu s tým, že bol ochotný poskytnúť plnenie žalobcom vo výške 20.000,- eur. Tým, že súd vykonal predbežné právne posúdenie vo veci, kedy považoval nárok žalobcov za nedôvodný, zmaril možnosť uzatvoriť súdny zmier, pretože žalovaný na svojom stanovisku na uzatvorenie súdneho zmiernu nezotrval.

10. Odvolací súd sa zaoberal uvedenými odvolacími námietkami žalobcov a zistil, že v danom prípade odvolacia námietka podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je námietkou, podľa ktorej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces je veľmi širokým a pojmom a predstavuje jednotlivé zložky, ktoré sú predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosti zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva postupom súdu predstavuje pochybenie súdu.

12. Odvolací súd skúmal uvedenú odvolaciu námietku a dospel k záveru, že nebolo preukázané porušenie práva žalobcov na spravodlivý súdny proces. Všetky procesné práva obsahujúce tento všeobecný pojem boli žalobcom umožnené, dodržané a akceptované, žiadne z dielčích práv, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu, nebolo zo strany súdu porušené.

13. Žalobcovia však namietali, že ich práva boli porušené aj tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP). Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné dôvody a môže mať vplyv na správnosť či nesprávnosť súdneho rozhodnutia. Aj namietaný procesný postup prvoinštančného súdu v súvislosti s prípadným možným uzatvorením zmiernu je možné pod citované zákonné ustanovenie subsumovať.

14. Je potrebné uviesť, že to, akým spôsobom súd pristúpi k prejednaniu uplatneného nároku žalobcami, závisí výslovne od úvahy súdu. Súd môže strany sporu predvolať na predbežné prejednanie sporu, kedy to súd považuje za účelné. Predbežné prejednanie sporu však súd nemusí nariadiť, môže nariadiť priamo pojednávanie vo veci, kde vykoná postupom podľa § 173 a nasledujúcich CSP riadne prejednanie veci. V rámci riadneho prejednania veci je povinnosťou súdu vždy viesť strany sporu k riešeniu tohto sporu zmiernom. Nie je však možné dospieť k záveru, že ak by sa súd o vyriešenie sporu zmiernom nepokúsil, došlo by k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces. Nie vždy inštitút zmiernu je inštitútom, ktorým sa vec spravodlivo vysporiada. Zákon v žiadnom z ustanovení nestanovuje štádium pojednávania, v ktorom súd sa musí pokúsiť o zmier medzi stranami sporu. V zásade, pokiaľ je nariadené vo veci pojednávanie každé jedno pojednávanie, ale aj trvanie sporu, je vždy priestor na to, aby strany aj mimo súdu vec vyriešili zmiernom, prípadne dohodou. Je na strane strán sporu vyhodnotiť mieru svojho riziká byť úspešný v spore.

15. Pri uzatváraní zmiernu medzi stranami sporu súd môže aktívne participovať, prípadne obsah zmiernu ponechá na dohode strán sporu. O uzatvorenie zmiernu sa súd môže pokúsiť v ktoromkoľvek štádiu pojednávania, a to až dovtedy, pokiaľ uznesením nevyhlási dokazovanie za skončené. Súd je podľa § 171 CSP povinný určiť v priebehu konania, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. Takto súd postupuje v priebehu celého konania v závislosti od vykonaného dokazovania

a vždy môže stranám sporu pripomenúť možnosť vec riešiť zmierom. Nie je porušenie ani inej právnej povinnosti to, keď strany sporu zväžia svoje procesné postavenie v prejednávanej veci a nakoniec sa o uzatvorenie súdneho zmiernu, vzhľadom na predbežné právne posúdenie súdom, prípadne na vlastné posúdenie výsledku kontradiktórneho konania, uzavrieť súdny zmier nerozhodnú, prípadne ho neuzatvoria vôbec. Nie je možné od správania sa protistrany odvodzovať zo zákonného postupu súdu pre protistranu, ktorá mala eminentný záujem na uzatvorenie súdneho zmiernu, akékoľvek procesné či hmotnoprávne výhody. Preto uvedenú odvoláciu námietku považoval odvolací súd za nedôvodnú.

16. Žalobcovia v odôvodnení svojho odvolania namietali odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

17. To akým spôsobom prvoinštančný súd zistí skutkový stav je dôležité aj pre odvolací súd, pretože podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

18. Zistenie skutkového stavu je podstatné preto, aby bolo možné prejednávaný spor správne právne posúdiť.

19. Skutkový stav tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP, sa zisťuje vykonávaním dôkazov a hodnotením dôkazov, ktoré sú súdu na podporu tvrdení žalobcu, respektíve na obranu žalovaného predložené. Spôsoby vytvárania skutkového stavu vychádzajú z ustanovení § 215 CSP. Pokiaľ prvoinštančný súd nemá dostatočne zistený skutkový stav, súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami.

20. Dôkazy, ktoré má súd k dispozícii hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 a nasl. CSP). Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku tak ako to má na mysli ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Súd hodnotí všetky relevantné dôkazy z hľadiska ich dôležitosti, z hľadiska ich relevancie k zisťovaným skutočnostiam, z hľadiska ich zákonnosti, pravdivosti, hodnovernosti zdroja, následne všetky dôkazy hodnotí vo vzájomnej súvislosti, vyjadri sa k prípadným rozporom medzi dôkazmi a tieto dôkazy následne vyhodnotí v sumarizácii skutkového stavu, ktorý musí byť v súlade s pravidlami formálnej logiky.

21. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že prvoinštančný súd skutkový stav tak ako je potrebný pre právne posúdenie veci, pre posúdenie odvolacích námietok odvolacím súdom, nebol dostatočným spôsobom zistený. Z rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že prvoinštančný súd len bez akejkoľvek časovej vzájomnej súvislosti a bez vplyvu na predmet prejednávanej veci opísal len listiny a výsluchy svedkov, ktoré vo veci vykonal. Pri skutkových zisteniach absentuje skutkový stav, ktorý by skutkovo opísal všetky podstatné okolnosti, ktoré súd zistil, dôležité pre následné právne posúdenie veci. Tu odvolací súd upriamuje prvoinštančný súd na to, že ako neskôr správne v právnom posúdení veci uviedol, čo je predmetom posúdenia pri uplatňovanom nároku, dôkazy vykonané prvoinštančným súdom a opísané v bodoch 14. až 26. nedávajú skutkový základ pre jednotlivé podmienky zodpovednosti za škodu.

22. Žalobcovia v žalobe preukazujú svoj uplatnený nárok okrem iného aj znaleckými posudkami A. F. F. a A. C., ktoré znalecké posudky predložené neboli, pretože znalecký posudok má zo zákona určité náležitosti, ktoré listiny, o ktorých žalobcovia tvrdia, že sú znaleckým posudkom a stotožnil sa s tým aj prvoinštančný súd, neobsahujú. Preto takým spôsobom je potrebné pristúpiť aj ku skutkovým hodnoteniam týchto dôkazov.

23. Ďalej žalobca namietal v odvolaní nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia a tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, ak na zistený skutkový stav súdu buď neaplikoval príslušnú právnu normu alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, prípadne obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

24. Pre správne právne posúdenie veci je, tak, ako odvolací súd uviedol vyššie, potrebný riadne zistený skutkový stav. V prejednávanej veci je predmetom nároku nárok na náhradu škody, ktorú mal spôsobiť

žalovaný. Tento nárok na náhradu škody prvoinštančný súd posúdil podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia v odvolaní presne špecifikovali z čoho uplatnený nárok jednotlivu pozostáva.

25. V prvom rade je dôležité zistiť, akého protiprávneho konania sa žalobca dopustil.

26. Súd je viazaný žalobou, a to nielen žalobným petitom, ale aj skutkovými okolnosťami uvedenými v žalobe (§ 216 ods. 1 CSP, § 132 CSP).

27. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, a to tým, že spracoval nesprávny znalecký posudok, pri oceňovaní nerešpektoval všeobecne záväzné predpisy, a to konkrétne Vyhlášku č. 492/2004 Z.z., pričom iné znalecké posudky oceňovali nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom znaleckého posudku A. F. podstatne vyššie. Ďalej žalobcovia tvrdili, že v znaleckom posudku znížil hodnotu pozemku, pretože cez pozemok prechádzajú inžinierske siete, ale zamlčal okolnosť, že na pozemku sa nachádza stavba koliby, ktorá je neskolaudovaná, a preto je nepravdivé tvrdenie o nevyužitelnosti tohto pozemku práve pre prechádzajúce inžinierske siete. V znaleckom posudku nie je uvedené kadiaľ vedú inžinierske siete a v akej časti je pozemok zastavaný.

Žalobcovia teda tvrdili, že žalovaný postupoval v rozpore s právom vyplývajúcim z právneho predpisu. Protiprávnosť konania žalovaného preukazuje poškodený, ktorý má dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti protiprávnosť preukázať. Zistenie protiprávnosti je skutková otázka, ale túto skutkovú okolnosť, či správanie žalovaného bolo alebo nebolo v súlade s právom nie je oprávnený posúdiť súd, ale na posúdenie toho či skutočne žalovaný sa správal alebo nesprával podľa toho ako mu nariaďovali právne predpisy môže jedine odborník na dané správanie teda je potrebné vyhodnotiť takýto dôkaz a pokiaľ takého dôkazu niet, nie je možné laickým posúdením súdu hodnotiť porušenie zákonom vyžadovaného správania sa žalovaného a teda či reálne rešpektoval alebo nerešpektoval pri realizácii svojho znaleckého posudku určité pravidlá, ktoré sú vyžadované pre daný odbor činnosti.

28. Následne je vecou právneho posúdenia, ktoré zákonné ustanovenia žalovaný porušil a či toto porušenie právnej povinnosti je naplnením predpokladu zodpovednosti za škodu.

29. Žalobcovia ďalej tvrdili existenciu škody, ktorá im vznikla v rozsahu 28.298,39 eur u žalobcu v 1. rade ako podiel na zníženom ocenení nehnuteľnosti a u žalobcu v 2. rade vo výške 8.870,52 eur z toho istého dôvodu.

30. Aj skutkové okolnosti pre výšku škody je potrebné preukázať a vyhodnotiť tak, aby bolo možné skutkové okolnosti právne posúdiť či ide o škodu, ktorá vznikla žalovaným. Pri objektivizácii škody je potrebné sa vysporiadať s tým prečo sa vychádza len zo záverov listín svedčiacich o vypracovanom znaleckom posudku A. C. a prečo žalobcovia nevychádzajú z iných dôkazov, ktoré predložili súdu pri stanovení výšky tejto škody.

31. Príčinná súvislosť medzi škodou a konaním je ďalším predpokladom uplatneného nároku žalobcov a túto podmienku je potrebné preukázať nepochybne, pretože pokiaľ neexistuje príčinná súvislosť medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou, nie je možné považovať nárok na náhradu škody voči žalovanému za daný. Otázka príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou, o ktorej existencii alebo neexistencii si robí skutkový záver prvoinštančný súd a dôkazné bremeno opäť zaťažuje poškodeného.

32. Je preto úlohou prvoinštančného súdu skutkovo príčinnú súvislosť zistiť a následne vec správne posúdiť, či ide o príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou, či príčinná súvislosť je priama, nie sprostredkovaná, či ide len o jednu okolnosť odôvodňujúcu príčinnú súvislosť, alebo aj iné okolnosti.

33. Zavinenie je subjektívna kategória, ktorá musí byť zistená a bez ktorého zavinenia niet zodpovednosti.

34. Vzhľadom na uvedené okolnosti, keďže prvoinštančný súd nemal skutkové okolnosti ozrejmené bolo nemožné vec riadne právne posúdiť.

35. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie opravujem napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

36. Úlohu prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude v prvom rade ujasniť si predmet sporu tak ako to skutkovo uviedli žalobcovia v žalobe. Súd je viazaný žalobným návrhom. Ďalej bude úlohou prvoinštančného súdu zistiť, či žalobcovia na podporu svojich tvrdení predložili všetky relevantné dôkazy ku všetkým podmienkami zodpovednosti žalovaného. Následne bude potrebné vyhodnotiť všetky dôkazy, ktoré strany sporu predložili ako procesný útok a ako procesnú obranu a z týchto záverov vyhodnotiť, či žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, ktoré protiprávne konanie zapríčinilo tvrdenú škodu, či táto škoda je reálna a či za to zodpovedá žalovaný. Dôkazné bremeno na preukázanie podmienok zodpovednosti za škodu leží na strane žalobcu, ktorý musí bez akýchkoľvek pochybností jednotlivé predpoklady zodpovednosti nielen tvrdiť, ale aj preukázať.

37. Následne prvoinštančný súd uvedené zistené okolnosti vyhodnotí a vo veci rozhodne. Súdne rozhodnutie odôvodní tak ako to predpokladá ustanovenie § 220 ods. 2 CSP s tým, že skutkové okolnosti právne posúdi a zároveň podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách celého konania.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).